

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/13/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113201879
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6113201879.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci navrhovateľa Antik Telecom, s.r.o., so sídlom Čárskeho 10, 040 01 Košice, IČO: 36 191 400, v konaní právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kerecman, s.r.o. so sídlom Rázusova 1, 040 01 Košice proti odporcovi T. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXXX/XX, XXX XX T. T., v konaní o zaplatenie 135,84 € s prísl. o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/167/2013-83 zo dňa 18. 09.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd návrh vo zvyšku zamietol a vo výroku, ktorým okresný súd o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 35,84 € spolu s 9,5% - ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 17,92 € od 16. 10. 2011 do zaplatenia a 9,25% - ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 17,92 € od 17. 11. 2011 do zaplatenia. Vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že návrhom dourčeným okresnému súdu dňa 28. 01. 2013 žiadal navrhovateľ, aby mu odporca uhradil sumu 135,84 € s príslušenstvom. Tvrdil, že s odporcom dňa 30. 10. 2009 uzatvoril Zmluvu č. 9/0286/0015 o zriadení a poskytovaní pripojenia k sieti Internet, zriadení a poskytovaní verejnej telefónnej služby a zriadení služby Tango Digitálna Televízia, VS XXXXXXXXXXXX (ďalej v texte aj Zmluva). V súlade s čl. V. Zmluvy sa odporca zaviazal platiť navrhovateľovi pravidelné mesačné poplatky vo výške 17,92 €, splatné do 15- teho dňa v mesiaci za daný mesiac a iné platby podľa Cenníka. Odporca si neplnil svoje povinnosti spočívajúce v pravidelnom uhrádzaní mesačného paušálu za službu Internet a iných platieb, pričom tieto neuhradil za mesiac september a október 2011. Okresný súd ďalej v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že odporca prevzal od navrhovateľa dňa 30. 10. 2009 zariadenie SetTopBox, ktoré mal podľa tvrdenia navrhovateľa vrátiť do 19. 10. 2011, avšak túto povinnosť si nesplnil, preto navrhovateľ žiadal, aby mu odporca uhradil zmluvnú pokutu vo výške 100,- € spolu s úrokom z omeškania od 20. 10. 2011 do zaplatenia. Na žalovanú sumu vydal okresný súd platobný rozkaz, proti ktorému podal odporca odpor, kde okrem iného namietal, že navrhovateľ mu nedoručil výzvu na plnenie na adresu trvalého pobytu. Okresný súd zo Zmluvy č. 9/0286/0015 zo dňa 30. 10. 2009 zistil, že navrhovateľ sa na základe uvedenej Zmluvy zaviazal zriadiť a poskytovať odporcovi v prípojnom mieste odplatne pripojenie k sieti Internet počas trvania Zmluvy a odporca sa zaviazal platiť za zriadenie pripojenia

a poskytovanie prístupu do siete Internet odplatu v súlade s Cenníkom v lehotách stanovených v splátkovom kalendári. Zároveň sa navrhovateľ zaviazal zriadiť odporcovi za odplatu v prípojnom mieste prístup k verejnej telefónnej sieti Antik a zriadiť a poskytovať službu Tango Digitálna Televízia počas trvania zmluvy. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že aj keď bola Zmluva uzavretá a služby aktivované dňa 30. 10. 2009, navrhovateľ ako dôkaz predložil v konaní Všeobecné zmluvné podmienky poskytovania služby Internet v znení účinnom od 1. 11. 2009. Táto skutočnosť mala vplyv na posúdenie navrhovateľom uplatneného nároku na zmluvnú pokutu vo výške 100 € okresným súdom, nakoľko zo znenia Všeobecných zmluvných podmienok poskytovania služby Internet v znení účinnom od 1. 11. 2009, ktoré navrhovateľ predložil v konaní okresný súd zistil, že zmluvné strany si nedohodli za nevrátenie SetTopBoxu do troch dní od zániku Zmluvy zmluvnú pokutu, ale dohodli sa na úhrade jeho ceny, preto návrh v rozsahu uplatneného nároku na zmluvnú pokutu vo výške 100 € zamietol konštatujúc, že navrhovateľ nepreukázal, že by si účastníci Zmluvy v čase uzatvorenia Zmluvy dohodli zmluvnú pokutu vo výške 100 €, ktorú by sa odporca zaviazal uhradiť navrhovateľovi za porušenie povinnosti vrátiť zariadenie SetTopBox do troch dní od zániku Zmluvy.. Vo vzťahu k nároku na zaplatenie sumy 35,84 € (2 x po 17,92 €) okresný súd uviedol, že odporca nepreukázal, že by za mesiace september a október 2011 uhradil cenu navrhovateľom dodaných služieb vo forme dohodnutej pravidelnej mesačnej platby vo výške 17,92 €, preto zaviazal odporcu na zaplatenie žalovanej sumy v celkovej výške 35,84 € (2 x 17,92 €) spolu s úrokom z omeškania podľa ust. § 517 Občianskeho zákonníka.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa navrhovateľ do výroku, ktorým okresný súd návrh vo zvyšku zamietol a do výroku, ktorým okresný súd o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania odvolal a v odvolaní uviedol, že pokiaľ prvostupňový súd nárok navrhovateľa na uhradenie zmluvnej pokuty vo výške 100,- € spolu s prísl. zamietol s odôvodnením, že navrhovateľ nepredložil dôkazy, z ktorých by vyplývala oprávnenosť takéhoto nároku, tak s uvedeným záverom okresného súdu sa nestotožňuje, pretože v konaní predložil Zmluvu zo dňa 30. 10. 2009 podpísanú účastníkmi konania, v ktorej sa uvádza, že jej súčasťou sú Všeobecné zmluvné podmienky Antik pre poskytovanie služieb v sieti Internet (čl. VII. Zmluvy), čo odporca svojim podpisom tejto Zmluvy potvrdil a tiež potvrdil to, že mu boli odovzdané všetky prílohy ku Zmluve, tieto si podrobne prečítal a je si vedomý toho, že tieto tvoria súčasť Zmluvy. Navrhovateľ ďalej poukázal na čl. II., bod 4 Všeobecných podmienok pre poskytovanie služby retransmisie Tango Digitálna Televízia spoločnosti Antik Telecom, s.r.o. (ďalej aj VZP), v zmysle ktorého Zmluvu možno meniť len dohodou zmluvných strán formou písomných dodatkov okrem prípadov, kde je podľa VZP stanovený iný spôsob - jednostranná zmena VZP alebo Tarify s tým, že ak dôjde k zmene VZP alebo Tarify, dodatok ku Zmluve o pripojení sa považuje za uzatvorený dňom nadobudnutia účinnosti zmeny VZP alebo Tarify, ktorý je v zmenených VZP alebo Tarife uvedený. Z uvedeného podľa názoru navrhovateľa vyplýva, že so všetkými zmenami Všeobecných zmluvných podmienok alebo Tarify sa odporca mal možnosť oboznámiť a pokiaľ okresný súd v odôvodnení uviedol, že napriek výzve súdu navrhovateľ nepredložil Všeobecné zmluvné podmienky v znení účinnom v čase dojednania Zmluvy, tak navrhovateľ považuje za potrebné uviesť, že vrátenie zariadenia, ako aj nároky spojené s porušením povinnosti odporcu vrátiť navrhovateľovi ako poskytovateľovi služby predmetné zariadenie, sa riadia Všeobecnými zmluvnými podmienkami, ktoré navrhovateľ súdu predložil. Navrhovateľ v odvolaní ďalej zdôraznil, že napriek tomu, že od uzatvorenia Zmluvy (30. 10. 2009) došlo zo strany navrhovateľa k zmene VZP a Tarify, odporca od Zmluvy neodstúpil a teda so zmenami súhlasil. K ukončeniu zmluvného vzťahu medzi účastníkmi nedošlo. Vzhľadom k tomu, že dňa 16. 10. 2011 boli splnené podmienky pre prerušenie poskytovania služby Tango DTV, vznikla odporcovi podľa čl. III. Zmluvy a čl. III. bod 3 písm. b/ Všeobecných podmienok pre poskytovanie služby retransmisie Tango Digitálna Televízia spoločnosti Antik Telecom s.r.o., povinnosť vrátiť navrhovateľovi zariadenie SetTopBox do 19. 10. 2011. Podľa názoru navrhovateľa, navrhovateľ predložil súdu Všeobecné zmluvné podmienky a Tarifu v znení, ktoré je rozhodné z hľadiska posúdenia právneho vzťahu v tomto konaní, v znení zmien platne inkorporovaných do textu Všeobecných zmluvných podmienok poskytovania služby Internet a Tarify v znení účinnom v čase podpisu Zmluvy. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že s tvrdením súdu, že nepreukázal, že v čase uzavretia Zmluvy si účastníci Zmluvy písomne dohodli zmluvnú pokutu vo výške 100,- € nemôže súhlasiť, pretože dohoda o zmluvnej pokute je uvedená priamo v Zmluve a to v čl. III. Zmluvy, podľa ktorého zákazník (v tomto prípade odporca) je povinný vrátiť poskytovateľovi (navrhovateľovi) nepoškodený a plne funkčný SetTopBox do 3 dní od zániku Zmluvy s tým, že v prípade nevrátenia SetTopBoxu v stanovenej lehote, alebo vrátenia SetTopBoxu s poškodenou deštruktívnou nálepkou, alebo poškodeného zavinením zákazníka, vzniká povinnosť zákazníka uhradiť jeho cenu poskytovateľovi podľa Tarify

Tango DTV. Navrhovateľ okresnému súdu v odvolaní ďalej vytkol, že pokiaľ v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že zmluvu o pripojení treba považovať za zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, tak z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nie je zrejmé, ktoré ustanovenia Zmluvy alebo Všeobecných zmluvných podmienok sú v neprospech spotrebiteľa a sú neprijateľné a ktoré ustanovenia spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Vychádzajúc z predmetu konania, v ktorom sa navrhovateľ domáha zaplatenia zmluvnej pokuty za porušenie povinností zo strany odporcu sa možno podľa navrhovateľa len domnievať, že zrejme dohodu o zmluvnej pokute považuje súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa s čím sa navrhovateľ nemôže stotožniť. Ak v danom prípade navrhovateľ dojednal na ochranu svojho vlastníckeho práva k zapožičanému koncovému zariadenia zmluvnú pokutu pre prípad jeho nevrátenia, nemožno paušálne odmietnuť takéto dojednanie z dôvodu, že odporcovi Zmluva možnosť uplatnenia rovnakého právneho inštitútu zmluvnej pokuty nepriznáva. V závere odvolania navrhovateľ uviedol, že okresný súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že zákon č. 610/2003 Z. z. o elektrických komunikáciách je lex specialis k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, preto úvaha o tom, že celý vzťah sa riadi iba ustanoveniami Občianskeho zákonníka podľa navrhovateľa neobstojí. Pokiaľ ide o trovy konania navrhovateľ v odvolaní uviedol, „že vzhľadom k tomu, že podaným odvolaním sa domáha voči odporcovi zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 100,- € s prísl. má súd v súlade s ust. § 142 ods. 1 OSP navrhovateľovi ako účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznať plnú náhradu trov konania vo výške 103,94 €, ktoré pozostávajú z náhrady súdneho poplatku za podanú žalobu vo výške 16,50 € a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 87,44 €“. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 100,- € s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 100,- € od 20. 10. 2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a aby vo výroku o náhrade trov konania odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zmenil tak, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania v celkovej výške 103,94 € pozostávajúce z náhrady súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 16,50 € na účet navrhovateľa a trov právneho zastúpenia vo výške 87,44 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa. Zároveň si navrhovateľ uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 45,39 €.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd návrh vo zvyšku zamietol a vo výroku o trovách konania podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP ako vecne správny potvrdil.

Z obsahu odvolania vyplýva, že navrhovateľ nesúhlasí s rozhodnutím okresného súdu v časti, v ktorej okresný súd návrh vo zvyšku zamietol a tiež namietal rozhodnutie o trovách konania. Konkrétne išlo o to časť návrhu na začatie konania, v ktorej si navrhovateľ uplatnil nárok na zmluvnú pokutu vo výške 100,- € spolu s úrokom z omeškania argumentujúc tým, že uvedený nárok mu vznikol v dôsledku porušenia povinnosti odporcu vrátiť zariadenie SetTopBox do 19. 10. 2011, ktorú povinnosť si odporca nesplnil. Okresný súd dôvodil tým, že navrhovateľ v časti nároku na zmluvnú pokutu neunesol dôkazné bremeno, keďže nepredložil súdu Všeobecné zmluvné podmienky Antik pre poskytovanie služieb v sieti Internet (ktoré mali byť podľa článku VII Zmluvy neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy) v znení platnom a účinnom v čase podpisu Zmluvy, z ktorých by takéto právo pre navrhovateľa vyplývalo.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že rozhodnutie okresného súdu je v odvolaním napadnutom výroku, ktorým okresný súd návrh navrhovateľa vo zvyšku zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania vecne správne. Podľa čl. VII. Zmluvy č. 9/0286/0015 o zriadení a poskytovaní pripojenia k sieti Internet, zriadení a poskytovaní verejnej telefónnej služby a zriadení služby Tango digitálna televízia, ktorú dňa 30. 10. 2009 uzatvorili navrhovateľ a odporca, neoddeliteľnú súčasť tejto Zmluvy mali tvoriť aj Všeobecné zmluvné podmienky Antik pre poskytovanie služieb v sieti Internet. Všeobecné zmluvné podmienky Antik pre poskytovanie služieb v sieti Internet v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy, však navrhovateľ spolu so Zmluvou v konaní nepredložil. Jeho argumentácia o tom, že odporca podpisom Zmluvy potvrdil, že mu tieto Všeobecné zmluvné podmienky boli odovzdané vrátane všetkých príloh ku Zmluve spolu so Zmluvou, je vo vzťahu k tomu, že navrhovateľ mal svoj nárok na zmluvnú pokutu preukázať predložením Všeobecných zmluvných podmienok platných a účinných v

čase uzavretia Zmluvy, právne irelevantná, pretože a) takáto argumentácia by obstála, ak by odporca tvrdil opak, čo sa nestalo b) navrhovateľ je tým účastníkom konania, ktorý si uplatnil nárok na zmluvnú pokutu a teda na ňom je dôkazné bremeno predloženým právne relevantných dôkazov preukázať, že mu nárok na zmluvnú pokutu v uplatnenej výške vznikol. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že súd rozhoduje vždy na základe toho, v akom rozsahu si splní účastník konania povinnosť tvrdenia a na ňu nadväzujúcu dôkaznú povinnosť. Z hľadiska splnenia dôkaznej povinnosti je preto podstatné, či navrhovateľ predložil Zmluvu a Všeobecné zmluvné podmienky platné a účinné v čase podpisu Zmluvy, aby súd zistil, či tieto listinné dôkazy obsahovali dojednanie o zmluvnej pokute pre prípad, že zákazník (v tomto prípade odporca) nevráti v určenej lehote zariadenie SetTopBox.. Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že Zmluva č. 9/0286/0015 zo dňa 30. 10. 2009 dojednanie o zmluvnej pokute neobsahuje (v časti označenej ako „TELEVÍZIA“ sa vo vzťahu k nesplneniu uvedenej povinnosti uvádza, že v prípade nevrátenia SetTopBoxu v stanovenej lehote alebo vrátenia SetTopBoxu s poškodenou deštručnou nálepkou alebo poškodeného zavinením zákazníka, vzniká povinnosť zákazníka uhradiť cenu tohto zariadenia poskytovateľovi služieb). Všeobecné zmluvné podmienky Antik pre poskytovanie služieb v sieti Internet v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy (tvoriace neoddeliteľnú súčasť Zmluvy) navrhovateľ v konaní nepredložil, teda svoje tvrdenie o tom, že nárok na zmluvnú pokutu mu vyplýval zo Zmluvy v konaní nepreukázal. V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd na zákonné znenie upravujúce zmluvnú pokutu (§ 544 Občianskeho zákonníka), z ktorého obsahu vyplýva, že nárok na zmluvnú pokutu vzniká len vtedy, ak si strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvy zmluvnú pokutu, ktorú je účastník zmluvného vzťahu povinný uhradiť, ak poruší presne v zmluve zadefinovanú povinnosť. Z uvedeného vyplýva, že zmluvná pokuta, ako sankcia zmluvnej povahy musí byť výslovne v zmluve dohodnutá, nakoľko je to dohodou účastníkov konania určená peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Zmluvnú pokutu možno dohodnúť pre prípad nesplnenia záväzku, alebo pre prípad porušenia akejkoľvek inej zmluvnej povinnosti. Dohoda o zmluvnej pokute musí mať obligatórne písomnú formu a to bez ohľadu na to, akú formu má zmluva ňou zabezpečovaná. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie výšky pokuty, alebo určenie spôsobu jej určenia. Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ si navrhovateľ mienil v Zmluve zmluvnú pokutu dojednať musela by Zmluva dojednanie o zmluvnej pokute výslovne obsahovať. Zo Zmluvy č. 9/0286/0015 zo dňa 30. 10. 2009 žiadne dojednanie o zmluvnej pokute nevyplýva a pokiaľ takéto dojednanie obsahovali Všeobecné zmluvné podmienky Antik pre poskytovanie služieb v sieti Internet, platné a účinné v čase podpisu Zmluvy, na preukázanie uplatneného nároku na zmluvnú pokutu by musel navrhovateľ uvedené Všeobecné zmluvné podmienky predložiť, čo však navrhovateľ neurobil. Na základe uvedených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia, že takýto nárok mu vyplýval, či už zo Zmluvy alebo zo Všeobecných zmluvných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že Všeobecné zmluvné podmienky označené ako Všeobecné podmienky pre poskytovanie služby retransmisie Tango Digitálna Televízia spoločnosti Antik Telecom s.r.o. zo dňa 1. 12. 2010 (č. I. 23-27 spisu) podľa článku VII. Zmluvy netvoria a ani nemohli tvoriť vzhľadom na dátum nadobudnutia ich účinnosti - 1. 02. 2011 neoddeliteľnú súčasť Zmluvy č. 9/0286/0015 zo dňa 30. 10. 2009 a preto ich nemožno považovať za dôkaz preukazujúci nárok navrhovateľa na uplatnenú zmluvnú pokutu vo výške 100 €. Argumentácia navrhovateľa vychádzajúca z čl. II, bod 4 Všeobecných zmluvných podmienok zo dňa 01. 12. 2010 je preto irelevantná, navyše navrhovateľ článok II., bod 4 predmetných zmluvných podmienok nesprávne interpretoval, keďže opomenul, že aj pri jednostrannej zmene Všeobecných zmluvných podmienok musí byť uzavretý dodatok ku Zmluve (dňom keď nadobudnú účinnosť jednostranne zmenené Všeobecné zmluvné podmienky), ktorý musí byť podpísaný zákazníkom, pretože Zmluvu ako dvojstranný právny úkon je možné meniť opäť len dvojstranným právnym úkonom - dodatkom ku Zmluve, čo v danom prípade navrhovateľ právne relevantným spôsobom (predložením takéhoto dodatku ku Zmluve) nepreukázal. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že aj keď okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že Zmluvu č. 9/0286/0015 zo dňa 30. 10. 2009 posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, poukázal na ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia Zmluvy a v uvedenej súvislosti na zákaz používať v spotrebiteľskej zmluve neprijateľné zmluvné podmienky, z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku jasne a zreteľne vyplýva, čo bolo dôvodom čiastočného zamietnutia návrhu na začatie konania v rozsahu uplatnenej zmluvnej pokuty s prísl. (neunesenie dôkazného bremena), preto je odvolacia námietka navrhovateľa vychádzajúca z polemiky s právnym názorom okresného súdu vo vzťahu k spotrebiteľskému charakteru predmetnej Zmluvy a z toho vyplývajúcich konzekvencií vo vzťahu k dôvodom zamietnutia žaloby, právne bezpredmetná. Z obsahu odvolania je zrejmé, že predmetom odvolania navrhovateľa je aj výrok o trovách konania, preto pokiaľ ide o argumentáciu navrhovateľa

tykajúcu sa rozhodnutia okresného súdu v časti trov konania, odvolací súd uvádza, že navrhovateľ bez akéhokoľvek právneho podkladu vo vzťahu k výsledku konania v odvolaní uvádza, že mu mala byť priznaná plná náhrada trov konania v zmysle ust. § 142 ods. 1 OSP. Takýto názor navrhovateľa neobstojí, pretože z rozsudku okresného súdu je zrejmé, že navrhovateľ bol vzhľadom na uplatnený predmet konania úspešný v nepatrnej časti a teda plne obstoje aplikácia ust. § 142 ods. 2 OSP na rozhodnutie o trovách konania, čo znamená, že okresný súd v časti rozhodovania o trovách konania, rovnako ako v časti rozhodovania o nároku na zmluvnú pokutu postupoval vecne správne a teda jeho rozhodnutie je v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd návrh vo zvyšku zamietol a v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania vecne správne. Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu vo vyššie uvedených odvolaní napadnutých výrokoch ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože v odvolacom konaní úspešný odporca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.